

Vorige week publiceerden we het eerste deel van het levensverhaal van Joyce Kilwinger, dit is het slotdeel van het tweeluik. Joyce werd naar eigen zeggen door meerdere mannen jarenlang gedwongen tot betaalde seks. Ze stapte met haar verhaal naar de politie, maar zegt dat ze juist slachtoffer werd van de agent die haar verklaring afnam. 'Mijn vertrouwenspersoon was iemand geworden die niet te vertrouwen was. Hij leende mij uit aan andere agenten voor betaalde seks, soms met geweld. Er volgde ontslag, maar daarna kwam alles op z'n gat te liggen.'

TEKST FRANK WAALS
FOTOGRAFIE ANDY SMULDERS / PERSFOTO.COM

IS DE POLITIE WEL JE BESTE KAMERAAD?

WAT ERAAN VOORAFGING...

Hier volgt een beknopte samenvatting van het eerste deel van het tweeluik over Joyce Kilwinger, dat is gepubliceerd in Nieuwe Revu 31. Het complete artikel is te lezen op Revu.nl.

Op het moment dat Nieuwe Revu de 33-jarige Joyce Kilwinger voor het eerst ontmoet, zit ze al enkele weken uit veiligheidsoverwegingen in een beveiligde opvang, ergens in Nederland. Inmiddels is dit enkele maanden en heeft ze enkel contact met regressietherapeut John van Dorenman, tussen 1993 en 2008 werkzaam als zedenrechercheur bij de politie Brabant Zuid-Oost. De dreiging vanuit verschillende beschuldigen die haar jarenlang seksueel zouden hebben misbruikt en mishandeld is groot, dus waarom dan de media opzoeken? 'Omdat ik geen vertrouwen meer heb in de ambtenaren die mij zouden moeten helpen. Misschien nemen ze het hiermee eindelijk wel serieus,' aldus Joyce.

Om inzichtelijk te maken waar Joyce vandaan komt, gaan we terug naar haar jeugd in een zorgelijk Veldhovens gezin. Haar moeder kampte met depressies en paniekaanvallen door huiselijk geweld in haar eigen jeugd. Joyce voelde zich vaak onveilig. 'De meeste warmte ontving ik van mijn oom, die mij regelmatig toefluisterde dat "ik dit niet verdiende". Waar ik aanvankelijk blij was met zijn troostende woorden, bleek dit achteraf niet meer te zijn dan het winnen van mijn vertrouwen. Later werd hij namelijk de eerste man in mijn leven die mij seksueel misbruikte.'

Haar traumatische achtergrond maakte Joyce als twintiger een makkelijk slachtoffer voor kwaadwillenden, waarbij twee figuren een negatieve hoofdrol gingen spelen in haar leven. De eerste is de 54-jarige Jeroen. Hij stelde zich na verloop van tijd op als haar pooier en dwong de vrouw tot het hebben van betaalde seks met andere mannen. Zelf bleef hij echter altijd de belangrijkste 'klant'. Of Joyce nu wilde of niet, ze diende voor hem klaar te staan wanneer zijn lust het hoogst was.

Regelmatig werd ze opgewacht voor de ingang van haar werk om vervolgens zijn auto te worden ingetrokken. 'Jarenlang ben ik ontelbare keren door hem knock-out geslagen en verkracht. Steeds wanneer hij zijn kenmerkende "donkere blik" in z'n ogen kreeg, wist ik dat mij iets vreselijks te wachten stond.'

De 47-jarige Pieter leek aanvankelijk een stuk aardiger. Hij kocht cadeautjes voor de zoon van Joyce en ze konden het uitstekend vinden met elkaar. 'Helaas drong Pieter zich ook aan mij op. Hij begon mij op te wachten, achtervolgde me en vroeg me meerdere keren ten huwelijk. Mijn weigeren werkte als een rode lap op een stier, want ook Pieter besloot daarop over te gaan op geweld. Hoe vaak hij mij inmiddels wel niet met zijn vuist heeft geslagen, me schopte, aan mijn haren trok of me probeerde te zoenen. Via de beveiligingscamera voor mijn deur heb ik regelmatig screenshots gemaakt van hoe hij 's avonds laat mijn huis probeerde binnen te dringen. Eenmaal binnen beval Pieter mij "mee te werken" en "beschikbaar te zijn", waarbij ik regelmatig op m'n ribben werd geslagen.'

En dan is er nog wijkagent Ferry, de man die zich over Joyce ontfermde en haar zelfs tijdelijk bij hem in huis liet wonen. 'De eerste keer dat Ferry over de schreef ging, was in maart 2013, nadat ik bij hem was blijven eten, zoals afgesproken in het begeleidingsplan. Toen ik na het dessert aangaf naar huis te willen, kwam hij naast me op de bank zitten en stelde hij voor om met mij hetzelfde te doen als wat Jeroen al tijdenlang met me uitspookte. Oftewel: uitlenen voor betaalde seks met mannen. Hij zou er dan wel voor zorgen dat er via hem geen geweld bij kwam kijken en ik er financieel ook wat aan over zou houden. Ik weet nog goed dat ik op het linkerhoekje van de bank zat en compleet in shock was. In de hoop dat het slechts een gekke gedachte van hem was, liet ik me door hem naar huis brengen. We hadden het er verder niet meer over...'

F Een maand verstrijkt zonder dat wijkagent Ferry zijn plannen tot uitvoer brengt. Daar komt verandering in tijdens een autorit waarin Joyce plotseling wordt bevolen Ferry te bevredigen. 'Hij pakte mijn hand, legde deze op zijn broek bij z'n geslachtsdeel en bewoog deze heen en weer. Ook kustte hij me op mijn wang, in mijn nek en betastte hij m'n lichaam, iets wat mij zeer angstig maakte. Mijn vertrouwenspersoon was iemand geworden die niet te vertrouwen was. Een politieagent per motor kwam die middag nog voorbijgereden, maar in het gesprekje dat Ferry en zijn collega voerden, wist hij zijn onzedelijke gedrag goed verborgen te houden.' Wijkagent Ferry besluit door te rijden naar een leegstaande parkeergarage in de Eindhovense wijk Strijp-S, waartoe hij zich met een geautoriseerde parkeerkaart toegang verschaft tot het open dak. 'Daar nam hij mij mee naar de reling om te laten zien dat er helemaal niemand in de buurt was. Niet veel later zagen we op de begane grond een zwarte personenauto stoppen waar een man uitstapte. Kort haar, tattoos op beide armen en een normaal postuur. Ik werd bang en begon te trillen, maar Ferry deed dat bij de man af met het smoesje dat ik het slechts een beetje koud had. Ik was heus wel "klaar om te spelen", zei hij. "Toch?" terwijl hij me met indringende ogen aankeek. "Gewoon doen." Een moment dat ik nooit meer vergeet. Er werden een paar briefjes van vijftig uitgewisseld waarna ik op de achterbank moest plaatsnemen. "De volle mep," fluisterde Ferry me toe, wat inhield dat ik alles moest laten gebeuren. Van zoenen en aftrekken tot pijpen en penetratie. Ik weigerde mee te werken waarop ik werd geslagen.' De door Ferry geregelde afspraakjes kregen, volgens Joyce, een vervolg op een industrieterrein met 'jonkies van de popo's', oftewel aspirant-

Joyce Kilwinger.

leden van het politiekorps, en op de parkeerplaats van een vliegveld, waar ze bij een chef seksuele handelingen zou hebben moeten verrichten. 'Deze laatste afspraak was voor Ferry de gevaarlijkste. Hij zei me dat als ik iets verkeerd zou doen of zou gaan praten, hij me in het kanaal zou achterlaten. Ook zou hij, wanneer er een derde auto onverwacht zou komen aanrijden, direct zonder mij vertrekken en me later op de dag pas weer ophalen. Ik moest me dan zolang achter de bomen verstoppen. Mijn telefoon had hij op die momenten afgenomen, dus ik kon ook niemand bellen. De seks vond plaats, de beschreven vluchtsituatie niet. ▶

Op de weg terug naar huis hoorde ik via de scanner van Ferry de melding “inbraak op heterdaad” voorbijkomen. “Perfect,” lachte hij, “nu gaat iedereen rijden.” In mei en juni volgden er nog gedwongen afspraken achter het casino en bij een Van der Valk-hotel. Ook ben ik een handvol keren achtergelaten bij een motorclub. Ferry had namelijk toestemming om daar alleen naartoe te mogen gaan. Met stip het ergste dat ik ooit heb meegemaakt. Het tijdsbestek waarin Ferry mij uitleende is kort geweest, van april tot en met juni 2013, omdat hij uiteindelijk ook wel inzag dat hij dit niet kon maken.’ Anno 2020 is wijkagent Ferry zijn baan kwijt, maar volgens Joyce vertrouwde hulpverlener en voormalig partner Evelien haar toe dat hij ook daarna contact onderhield met cliënten. ‘Evelien heeft dit meermaals aangekaart, maar er werd niet daadkrachtig tegen opgetreden,’ gaat ze verder. ‘Waar komt zijn gedrag vandaan? Wat is de voedingsbodem? Hij vertelde me eens een zeer moeilijke jeugd te hebben gehad wegens de laffe moord op zijn broertje en misbruik in een kliniek. Hij ging daar gek genoeg niet aan onderdoor, maar leek er eerder van te

genieten. Als volwassen man liep hij expres naakt door de tuin zodat de burens het konden zien en hij had meerdere relaties tegelijkertijd.’

Sterk moederschap

Gezien de situatie en het feit dat Joyce de zorg draagt over een kind, stapte Bureau Jeugdzorg begin 2013 in. De instantie concludeerde in 2014, na intensieve gesprekken met Joyce, de GGZ en de politie, dat een schriftelijke maatregel nodig was. Deze hield in dat Joyce, uit veiligheidsoverwegingen, tussen 13 februari 2014 en 2 februari 2015 onder toezicht werd gesteld. Uit aantekeningen van haar begeleiders blijkt dat men toentertijd al overtuigd was van haar opvoedkunsten, welke zij beschrijven als ‘sterk moederschap’. ‘Wat wij zien is, als Joyce naar binnen gekeerd is in gesprek en haar zoon aandacht vraagt of nodig heeft, zij hier alert op reageert en haar moederrol goed vervult.’

Voorts wordt besloten om tussen 18.00 uur en 07.00 uur een derde persoon in en om de woning van Joyce beschikbaar te stellen om de veiligheid van haar zoon te kunnen waarborgen. Daarnaast is het haar niet toegestaan anderen in haar woning toe te laten, met uitzondering van een politieambtenaar in functie, welke zich eerst moet identificeren.

Het is te danken aan Joyces zoontje dat ze nog dagelijks de kracht vindt om door te gaan, want zonder hem zou ze het nooit zo lang hebben volgehouden, geeft ze toe. ‘We zijn de afgelopen jaren van opvang naar opvang getrokken en zitten sinds 9 april opnieuw op een beveiligde locatie. Het geeft me ergens rust omdat ik nu niet meer standaard met een mes op mijn nachtkastje hoeft te slapen, maar het vreet ➤

EX-WIJKAGENT FERRY: ‘TRIEST IS NOG EEN TE LIEF WOORD VOOR WAT IK WERKELIJK VAN HAAR VIND, GEZIEN HAAR FANTASIE’

REACTIES

PIETER: ‘PERPLEX OVER DEZE BESCHULDIGINGEN’

Pieter: ‘Misschien ben ik in het begin inderdaad over haar grenzen heen gegaan, maar dan vooral omdat ik haar karakter en geschiedenis nog niet zo goed kende. Verder ben ik toch wel een beetje perplex over deze beschuldigingen. Als je elkaar net leert kennen, dan is het natuurlijk altijd een soort van aftasten. Dan gebeuren dingen zoals ze lopen. Het lijkt mij dat anderen ook niet bij de keren dat er seksueel lichamelijke contact plaatsvindt elke keer vragen of het allemaal wel gewenst is. Al heb ik dit wel diverse keren aan haar gevraagd. Volgens mij ben ik toch vooral de persoon geweest die leuke uitstapjes met haar zoon heeft gemaakt. Toen we elkaar net kenden, ben ik verschillende keren bij Joyce blijven slapen als ze het moeilijk had, maar of ik nu echt dingen heb gedaan waarvan ik achteraf denk: dat had ik beter niet kunnen doen... nee, niet echt. Ik vroeg haar eind vorig jaar zelfs nog of ik ooit iets tegen haar zin had gedaan en daarop was het antwoord nee. Wel heb ik haar inderdaad meerdere keren om een relatie en ten huwelijk gevraagd, maar dat wilde ze niet. De bewering dat ik haar zou hebben opgewacht, achtervolgd of bedreigd met een hakbijl is absoluut niet waar. De aanrandingen en verkrachtingen in mijn ogen evenmin. Of dat zouden dan de keren geweest moeten zijn dat wij seksueel getint contact hadden. Dat we met z’n drieën bij mijn opslagplaats zijn geweest klopt wel. Ik ben eveneens op de hoogte van het contact dat ze had met Ferry en zijn vriendin. Zij hebben uiteindelijk meer kapotgemaakt dan goed. Het verhaal over de zelfmoord van mijn ex-vriendin klopt, evenals het feit dat Joyce in haar leven veelvuldig is bedreigd en mishandeld. Waar haar beschuldigingen jegens mij echter vandaan komen is gissen. Wellicht komt het door haar PTSS.’

FERRY: ‘VANUIT HAAR ZIEKTE-BEELD FANTASEERT ZE DINGEN’

Ferry: ‘Ik heb in het verleden een enorme last van deze dame gehad door soortgelijke fantasieverhalen. Ook haar vader en oom hebben veel last van haar gehad. We hebben al jaren geen contact meer en dat zou ik ook nooit meer willen. Deze dame bedenkt en fantaseert vanuit haar ziektebeeld dingen die voor haar omgeving ontzettend pijnlijk en beschadigend zijn. Triest is nog een te lief woord voor wat ik werkelijk van haar vind, gezien haar fantasie en beschuldigingen, toen en nu. Verder ont-houd ik me van iedere verklaring of conclusie.’

POLITIE EN OM: ‘EEN COMPLEXE ZAAK MET VEEL EMOTIES’

Politie en OM: ‘Het is een complexe zaak, met logi-

scherwijs veel emoties. In het belang van de zaak, maar zeker ook in het belang van mevrouw Kilwinger zijn wij terughoudend met het delen van informatie. Wij kunnen het volgende aangeven: de recente aangiften van mevrouw Kilwinger betreffen een zedenfeit en een zaak van stalking en bedreiging. Hierin doen we gedegen onderzoek. Wat betreft het zedenfeit hebben rechercheurs van het zedenteam contact met mevrouw Kilwinger gehad en haar aangifte opgenomen. In de andere zaak is contact met mevrouw Kilwinger voor het doen van een aangifte. Daarnaast hebben uw vragen betrekking op een zaak uit 2013 toen mevrouw Kilwinger aangifte deed van een zedenfeit tegen een politiemedewerker. Er volgde een onderzoek en uiteindelijk is de strafzaak tegen de politiemans door het OM geseponeerd wegens gebrek aan bewijs. Dat is de juridische kant van de kwestie. Er volgde in deze zaak ook een disciplinair onderzoek. De politieleiding heeft de politiemedewerker ontslagen wegens ernstig plichtsverzuim. Zijn gedrag werd zeer ongepast en ontoelaatbaar genoemd.’

OVERIGE REACTIES

– Noodopvang: ‘Het klopt dat zij momenteel op een geheime locatie bij ons verblijft. Wij zien daar op dit moment ook reden toe, daar niet iedereen erbij gebaat is te weten waar zij is. We doen er alles aan haar veiligheid te waarborgen en op alle mogelijke manieren de juiste zorg en ondersteuning te bieden.’

– GGZ-psychiater: ‘Cliënte is ernstig getraumatiseerd vanaf jonge leeftijd. Er is sprake geweest van doorgaande forse fysieke mishandeling door familieleden vanaf de leeftijd van 4 jaar en seksueel misbruik tussen haar 7de en 12de en tussen haar 20ste en 23ste. Dit had een complexe PTSS en dissociatie-klachten tot gevolg. Belastende factoren hierbij zijn onveilige interacties met gezin van herkomst, en andere daders, gerelateerd aan gedwongen prostitutie. Kort na de geboorte van haar zoon werd deze uit huis geplaatst wegens vermoedelijke onveiligheid van het kind. Na vier jaar deel te hebben genomen aan de therapeutische gemeenschap van het TRTC (Top Referente Trauma Centra, red.), welke gericht was op stabilisatie, ontwikkelen van competenties en waarbij het ondersteunen van de ouderrol centraal stond, was er verbetering te zien.’

– Raad voor de Kinderbescherming: ‘Als cliënten aangeven dat zij bepaalde zaken ervaren en beleven, nemen wij dat serieus. Wij nemen dat mee in onze aanpak en wij ondersteunen de betrokken cliënten bij het omgaan met en handelen naar die beleving.’

– Ondersteuningsorganisatie WIJ Eindhoven (interne opname): ‘De politie heeft het verschillende keren laten afweten.’

Joyce Kilwinger met haar huidige vertrouwensman John van Dorenmalen.

‘OP DIT MOMENT GAAN ALLE BEDREIGINGEN GEWOON DOOR, TERWIJL IK MAAR VAN HET KASTJE NAAR DE MUUR GESTUURD WORD’

me vanbinnen ook op. Ik kan mijn zoon zien, maar het grootste deel van de tijd zit hij ergens anders. Daar gaan we beiden haast aan onderdoor. Probleemloos over straat lopen of in een fijn huis een nieuw leven opbouwen lukt ook niet, omdat de mensen die ons het leven zuur maken nog steeds vrij rondlopen. We zijn jaren verder en die gasten zitten nog steeds niet achter slot en grendel. Alles is op z'n gat komen te liggen. Hopelijk komt daar, met het doen van mijn verhaal hier, verandering in. Dat er eindelijk schot komt in een zaak die ons al zo lang het leven onmogelijk maakt. Een belangrijke reden daarvoor is dat de instanties waar ik bij aanklop elkaar voortdurend dezelfde informatie doorspelen en verantwoordelijkheden op elkaar afschuiven. Op dit moment gaan alle bedreigingen gewoon door, terwijl ik maar van het kastje naar de muur gestuurd word. Ik vecht al jaren voor de veiligheid en vrijheid van mij en mijn kind, maar in plaats daarvan zit ik nu opgesloten, zonder enig vooruitzicht. Waarom ziet niemand dat? Ik ben dagelijks bezig met zorginstanties, school of familie, om te zorgen dat mijn zoon het volhoudt. Zelf heeft hij eind april al aangegeven dat het voor hem zo niet langer gaat. Telkens weer die woorden: “Mama, ik wil bij jou zijn en niet meer in de opvang. Waarom ben ik niet belangrijk?”

Zes dagen nadat de politie door ons op de hoogte werd gesteld van dit naderende artikel, werd voormalig zedenrechercheur en begeleider van Joyce, John van Dorenmalen, door hen uitgenodigd voor een gesprek. Daarin benadrukte hij de noodzaak van het opstellen van een veiligheidsplan. ‘De politie neemt echter afstand van mijn verzoek, omdat ik een groot stuk informatie uit dit artikel niet eerst met hen kan en mag delen. Reden om het verhaal eerst bij jullie te willen doen, is omdat ik vanuit mijn ervaring weet hoe dergelijke zaken binnen het korps Brabant Zuid-Oost kunnen worden opgepakt. Intern gaat het dan naar de plaatselijke chef en daar schuift men het onder de pet, vanwege netwerken met het criminele milieu. Ik heb het zelf meegemaakt en weet dat dit alledaagse praktijken zijn. Door het nu in de openbaarheid te gooien, wil ik aandacht genereren voor dit probleem. Andere slachtoffers kunnen zich in de toekomst dan ook makkelijker melden. Het zou de politie sieren als men aan de voorkant al wil meegaan in het

optuigen van een veiligheidsplan, omdat we het hier hebben over zaken die in mijn ogen grensoverschrijdend zijn. Ze mogen van mij toch wel aannemen dat ik, met mijn wetenschap, kennis en ervaring, weet waar ik over spreek.’

Alarmknop

John heeft specifieke maatregelen aangedragen die in het verleden hun waarde hebben bewezen. ‘Denk aan camera’s rond haar woning, een bodycam en het beschikbaar stellen van Aware, wat inhoudt dat ze kan beschikken over een alarmknop waarmee de politie binnen no time bij haar voor de deur staat. In haar vorige woonplaats heeft ze deze wel gehad om redenen die vele malen minder zijn dan nu. Er waren toen duidelijke afspraken gemaakt, dus het plan werkte perfect. Na haar verhuizing kon dit plotseling alleen nog maar worden doorgezet als ze meer informatie deelde, maar daarmee zou ze vogelvrij zijn. Nu zit ze in een opvang waar ze noodgedwongen een groot deel van de tijd gescheiden leeft van haar kind.’

Een politiedeskundige laat daarop in een interne mail, in het bezit van Nieuwe Revu, weten dat de volgorde wat hen betreft omgekeerd dient te zijn: eerst informatie delen, dan een veiligheidsplan opstellen. ‘Dit heeft als gevolg dat wij als politie op dit moment niet verder kunnen met het strafrechtelijke onderzoek. Ook maken wij ons zorgen over de zoon van Joyce op het moment dat zij de beveiligde opvang verlaat. Wij hebben zodoende een zorgmelding gedaan bij Veilig Thuis.’ ✕

VERANTWOORDING NIEUWE REVU

Nieuwe Revu heeft alles in het werk gesteld om beschuldigde partijen de kans te geven op een weerwoord. Op beschuldigde Jeroen na, die niet bereikbaar was voor commentaar, is dit ook gelukt. Daarnaast beschikken we over een grote verzameling aan notulen, rapportages en verklaringen van instanties die Joyce hebben bijgestaan, alsmede een reactie van de politie, met wie wij voortdurend contact onderhielden, alvorens tot publicatie van deze zaak over te gaan. Het beeldmateriaal dat u in dit artikel ziet, is slecht is een deel van een grote verzameling aan foto’s, appjes, chatgesprekken, audiofragmenten van telefoongesprekken met specialisten en screenshots uit camerabeelden, welke wij eveneens hebben kunnen inzien en horen. Enkele namen in dit artikel zijn, uit veiligheidsoverwegingen, gefingeerd.